

In fiecare duminică după prânz, Victor se așază lângă bunica sa în salon. Este momentul lui preferat, cel în care bunica îi spune povești de când era mică: atunci când televizorul nu era în culori și calculatoarele nu existau. În acea zi, bunica deschide un album vechi.

— Iată o poză a bunicului meu, stră-străbunicul tău, spune ea. Se numea Inimă Mare. Oferea pene din coiful lui de șef de trib tuturor celor pe care-i întâlnea. Oamenii se simțeau brusc importanți și zâmbeau. Inimă Mare transmitea bucurie peste tot pe unde mergea.

Apoi bunica ridică o cutie mare din carton, o pune pe genunchi și o deschide cu mâinile tremurânde.

— Este coiful de pene al lui Inimă Mare, spune ea emoționată, punându-l pe capul lui Victor. Ar fi fost mândru să te vadă purtându-l.

La lăsarea serii, Victor pune coiful splendid la piciorul patului și adoarme cu zâmbetul pe buze. Și visează... Visează că este un mare șef de trib la rândul lui, că doarme într-un cort imens și că oamenii îl urmează peste tot pe unde merge. Visează că Iulia îl consideră frumos și-i zâmbeste, că Luca nu se mai comportă urât cu el și că profesoara îl numește șeful clasei.

